



УДК 865.31

## **ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МОДЕЛЕЙ ЖІНОЧОГО ВЗУТТЯ**

Студ. Я.С. Халкіна, гр. МгВкд-15

Наук. керівники: проф. С.С. Гаркавенко, проф. Л.Т.Свістунова  
Київський національний університет технологій та дизайну

В умовах ринкової економіки перед взуттєвими підприємствами стоять задачі удосконалення конструкторсько-технологічної підготовки виробництва, мета якої зниження собівартості продукції, створення конкурентоспроможних виробів, підвищення їх якості та продуктивності праці.

Одним з напрямків удосконалення підготовки виробництва є оптимізація процесу проектування взуття за допомогою сучасних програмних модулів, що дозволить отримати економічні моделі. Дана задача є комплексною і складається з різних етапів виконання.

Кінцевою метою даної роботи є створення таких моделей жіночого взуття, які б відповідали вимогам як сучасного виробника так і споживача.

В процесі роботи розроблено модельний ряд з 50 одиниць жіночих туфель, які мають різну кількість деталей складної конфігурації, різні варіанти оброблення верхнього канту та видимих країв деталей. Моделі проектуються з використанням програмних комплексів «ПРИС» та Crispin Shoe Maker.

На першому етапі роботи вибрано 10 моделей з розробленого модельного ряду, для яких спроектовані деталі конструкцій туфель, що мають цілу колову союзку або напівколову союзку з різними фігурними задинками або з фігурними носками та іншими декоративними деталями складних контурів.

Для спроектованих конструкцій визначені площі всіх деталей та середньозважені площі комплектів. Розмах коливання площ комплектів склав 1,8 дм<sup>2</sup>.

Для визначення щільності укладання побудовані схеми суміщення деталей за різними варіантами : без повороту, з поворотом на 180° деталей в ряду, з поворотом на 180° рядів деталей та інші. Всього побудовано понад 50 модельних шкал для всіх деталей з використанням різних варіантів суміщення.

Розраховані локальні та оптимальні значення показників укладуваності всіх спроектованих деталей різної конфігурації.

Аналіз отриманих даних показав, що для союзок розмах коливання укладуваності склав – 18%, для фігурних задинок – 16,3%, для фігурних носків – 7,8% та інше. Для кожної моделі розраховані показники середньозваженої укладуваності комплектів.

Розмах коливання цього показника знаходиться в межах 14,5% (найнижчий показник має конструкція туфель з коловою союзкою, а найвищий – з відрізним носком і задинкою). Проаналізовані значення цього показника говорять про значний вплив конфігурації деталей, що в подальшому суттєво впливає на відсоток використання та відходи при розкрої.

Отримані результати досліджень порівнювались з нормативними показниками середньозваженої укладуваності моделей і за необхідності контури окремих деталей коригувались.

Для вирішення першого етапу досліджень на стадії автоматизованого проектування запропоновано алгоритм вибору контурів деталей туфель за першим критерієм оптимізації – показником укладуваності.

Результати досліджень можна в подальшому використовувати як інформаційну базу даних конструкторами при розробці подібних моделей жіночих туфель.